

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

**nr. 190.818 van 25 februari 2009
in de zaak A. 137.216/X-11.432.**

In zake : Raphaël DEKNUDT,
die woonplaats kiest bij
advocaat W. DE CUYPER,
kantoor houdende te 9100 SINT-NIKLAAS,
Vijfstraten 57

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat P. AERTS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Coupure 5.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Raphaël DEKNUDT op 27 mei 2003 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 27 maart 2003 van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar houdende gedeeltelijke afkeuring van het deel van het vergunningenregister met betrekking tot de verkavelingsvergunningen van voor 22 december 1970, meer bepaald voor de verkaveling met AROHMnr. 010.040.583v, ingediend door de gemeente Haaltert, met toepassing van artikel 191, § 1, 4/ en artikel 192 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur A. VAN MINGEROET;

Gelet op de beschikking van 28 september 2005 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien het verzoek tot voortzetting van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 3 november 2008 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 november 2008;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. HUYGENS, die loco advocaat W. DE CUYPER verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat K. DE MULDER, die loco advocaat P. AERTS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur A. VAN MINGEROET;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

OVERWEEGT WAT VOLGT :

1. De feiten

1.1. Op 16 mei 1966 wordt aan Paul Roosens een verkavelingsvergunning (nr. 10.040.583v) verleend voor het opdelen van een perceel gelegen te Denderhoutem, Stichelen, in 2 bouwloten.

1.2. Op 28 september 1966 worden de gronden waarop de verkavelingsvergunning betrekking heeft in hun geheel verkocht aan Robert DE COOMAN en Elisa SCHIPPERS.

1.3. Op 17 september 1979 wordt ter vervanging van voornoemde verkavelingsvergunning een rechtzettende verkavelingsvergunning verleend.

1.4. Op 29 september 1980 worden deze gronden aan de verzoeker verkocht.

1.5. Met toepassing van artikel 192 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna: DRO) meldt de verzoeker op 7 juli 2000 aan de gemeente Haaltert eigenaar te zijn van 2 niet-bebouwde kavels in een vergunde, niet-vervallen verkaveling die dateert van voor 22 december 1970.

1.6. Bij besluit van 27 maart 2003 beslist de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar:

“De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar geeft zijn afkeuring aan dit deel van het vergunningenregister m.b.t. verkavelingen van voor 22 december 1970, meerbepaald voor verkaveling met Arohmnr. 010.040.583v, ingediend door de gemeente HAALTERT, in toepassing van artikel 191, § 1, 4 / en artikel 192 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening”.

Deze beslissing wordt als volgt gemotiveerd :

“Uit dit onderzoek blijkt dat:

als bewijs voor niet-verval moesten 1/3 van de loten (in dit geval 1 lot) geregistreerd zijn voor verkoop binnen 5 jaar na vergunningsdatum.

- als bewijs voor niet-verval wordt een akte van verkoop dd. 29/9/1980 bijgevoegd. Deze akte vermeldt bij ‘oorsprong van eigendom’ de schenking van beide loten door de ouders aan de 4 kinderen door akte-schenking verleden op 26/9/1980. Dit bewijs is ongeldig.

- volgens een document van het toenmalig Ministerie van Openbare werken dd. 16/8/1979 zou de verkaveling op 28/9/1966 in zijn geheel verkocht zijn aan de ouders.

- beide percelen zijn tot op heden onbebouwd gebleven en aldus gemeld.

Besluit : de verkoop van een verkaveling in zijn geheel zonder wegenwerken stuit het verval NIET.

Het betreft hier niet het verkavelen, maar een eigendomsoverdracht in zijn geheel.

Deze verkaveling is vervallen.

(...)”.

Dit is het bestreden besluit.

Dit besluit werd op 31 maart 2003 aan de verzoeker ter kennis gebracht.

2. De ontvankelijkheid

Luidens artikel 96, §1 DRO is het vergunningenregister een “geïnformatiseerd gegevensbestand over de perceelsgebonden informatie met betrekking tot de ruimtelijke ordening en de stedenbouw op het grondgebied van een gemeente” dat “voor het hele grondgebied van de gemeente minstens de (in deze bepaling opgesomde) informatie per kadastraal perceel (bevat)”. Onder Hoofdstuk I “Informatieverplichtingen” van Titel IV van hetzelfde decreet is in artikel 134, § 3 bepaald dat het vergunningenregister toegankelijk is voor het publiek en dat uittreksels eruit verkregen kunnen worden. Uit deze bepalingen blijkt dat het vergunningenregister een louter informatief karakter heeft, en de inhoud ervan “geen invloed (heeft) op de stedenbouwkundige status” van het betrokken onroerend goed (Memorie van Toelichting, Parl. St. VI. Parl. 1998-1999, stuk 1332, nr. 1, 79,

en Verslag, Parl. St. VI. Parl. 1998-1999, stuk 1332, nr. 8, 17), en dat het in artikel 135, § 1 bedoelde stedenbouwkundig uittreksel “alleen maar vrijblijvende informatie bevat” (Verslag, Parl. St. VI. Parl. 1998-1999, stuk 1332, nr. 8, 100). De vermeldingen in het vergunningenregister hebben aldus geen constitutief, maar een louter declaratoir karakter. Luidens artikel 192 DRO, zoals vervangen bij het decreet van 26 april 2000, en van toepassing op het ogenblik van het nemen van het bestreden besluit, is de verkavelingsvergunning wat de kavel of kavels in kwestie betreft, definitief vervallen, enkel indien de eigenaar van een niet bebouwd deel van een verkaveling die dateert van vóór 22 december 1970, zich niet gemeld heeft bij het college van burgemeester en schepenen binnen een termijn van 90 dagen na 1 mei 2000. Luidens artikel 98 DRO is het college van burgemeester en schepenen overigens “verantwoordelijk voor de overeenstemming van het vergunningenregister met de stukken die erin moeten worden opgenomen”. Uit hetgeen voorafgaat volgt dat een al dan niet vermelding in het vergunningenregister -ook al zou deze niet terecht zijn- de rechtstoestand van de betrokken eigendom niet vermag te wijzigen. De bestreden beslissing is een niet voor vernietiging vatbare akte.

Het met het onderzoek van de zaak gelaste lid van het auditoraat heeft in haar verslag op grond van onder meer voormelde redenen ambtshalve besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het beroep. De verzoeker heeft zich in zijn laatste memorie ertoe beperkt om de voortzetting van het geding te verzoeken. Om voormelde redenen dient ambtshalve te worden vastgesteld dat het beroep niet ontvankelijk is.

OM DIE REDENEN BESLIST DE RAAD VAN STATE :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
vijfentwintig februari 2009, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	R. STEVENS,	kamervoorzitter,
	P. LEFRANC,	staatsraad,
	J. VAN NIEUWENHOVE,	staatsraad,
Mevr.	G. SCHEVENEELS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

G. SCHEVENEELS.

R. STEVENS.